

[Klaus Hækkerup]

været modstander af frikommuneforsøgene, og at de ligesom tog dem til sig på et tidspunkt. Jeg skal ikke nævne navnet på borgmesteren, men i Fredensborg-Humblebæk Kommune i Nordsjælland sad der, da man startede frikommuneforsøgene, en borgmester, som faktisk var den første borgmester i Danmark, der gik fuldt, helhjertet og aktivt ind for frikommuneforsøgene, og som havde et meget godt samarbejde med Indenrigsministeriet om det. Og desværre må jeg sige, at der nok var nogle tunge ministerier andre steder, der ikke kunne leve op til intentionerne.

Hr. Poul Nødgaard spørger efter den særlige S-model. Det er rigtigt, at vi har lavet et papir, som vi gerne vil orientere også hr. Poul Nødgaard om, med nogle helt foreløbige overvejelser og en begyndende analyse af problemstillingen. Det, vi bare kan se, er, at det er nødvendigt, at vi tænker anderledes på dette område. Det vil regeringen jo ikke, og derfor er vi andre altså nødt til at prøve på at gøre det.

Fru Lone Dybkjær nævner, at det skal gro nedefra i kommunerne, og også hr. Poul Nødgaard siger, at kommunerne kan finde ud af det. Det kan man også ganske mange steder, men når vi taler om at sikre borgernes rettigheder, om at sikre et vist krav for borgerne i alle kommuner, så må vi desværre sige, at der også er kommuner, der ikke gør det. Der er også kommuner, der viser en forbløffende efterladerhed. Og jeg synes, det er fuldkommen rimeligt, at vi sikrer borgerne i alle kommuner et minimum af rettigheder, uanset hvor de bor i landet.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har med stor interesse læst de tre forslag, de to beslutningsforslag og lovforslaget, og jeg kan straks sige, at selv om vi ikke kan stemme for dem, som de ligger, så er der mange gode intentioner i dem, som vi vil arbejde videre med.

Når det gælder sagsbehandling, så har Kristeligt Folkeparti jo gang på gang påpeget, at der er noget galt. Det er urimeligt, når det tager 1-2 år – vi havde en diskussion herom i onsdags – at få f.eks. invalidebil. Folk fatter det ikke. Hvad laver man i al den tid?

Det er så ikke nok at sige: Nu laver vi om på systemet, og nu laver vi noget andet. Nej, der må da være fejl et sted, og det er derfor, jeg

gang på gang spørger og siger til en minister: Er det ikke muligt for den minister, der har ansvar for et område, at se på, hvorfor sagsbehandlingen er så langvarig? Fru Lone Dybkjær var også inde på det. Er det, fordi man snøvler rent ud sagt med at få sendt sagerne af sted? At man ligesom skal vise, at man har meget at lave og får en stor dyngede papir liggende? Men tænk dog på den borger, som i det spil er den, der taber. Eller man har ansøgninger inde, eller det varer utrolig lang tid, inden man kan få afgjort sine ting ved domstolene og retterne. I al den tid er der nogle borgere, som ikke kan forstå systemet, og uden for disse mure er det altså den almindelige opfattelse, at den almindelige borger simpelt hen ikke har ret meget at skulle have sagt over for det offentlige system. Det hænger sammen.

Derfor vil jeg se med meget stor interesse på, at vi i det udvalg, der nu kommer, får undersøgt, hvad der egentlig er galt.

Det gælder også hospitalsområdet. Jeg har også sagt, at det ikke hjælper, at du bevilger 5 mio. kr. eller 10 mio. kr. mere til et sygehus. Det er ikke sikkert, der kommer én eneste patient mere ind. Spørgsmålet er: Hvordan fungerer det på det sted? Hvad er det, der er galt? Kunne vi i det udvalg prøve på at finde ud af, hvad der er den egentlige årsag til de problemer, som vi har med hensyn til borgernes rettigheder? Socialdemokratiet remsede en hel del op; noget er vi enige i, noget er vi uenige i, noget kan gøres anderledes.

Der var nogle sætninger, jeg var meget glad for, fordi jeg faktisk har sagt dem fra denne talerstol utallige gange. Det er: Man kan som almindelig borger ikke forstå, hvorfor de forskellige kasser ikke hænger sammen. Al det dér gas med besparelser, som skiftende regeringer, uanset hvilken farve de har, siger: Nu har vi lavet et fint budget. Javel. Så skal amterne til at spare. Så laver amterne et fint budget, og så får kommunerne det. Så skal kommunerne lave et godt budget, og så skal de se, om de så eventuelt kan få noget fra staten via understøttelser og meget andet. Det er jo sådan, det foregår.

Derfor synes jeg, det er vældig fint, hvis vi i det udvalg kan begynde at se på, om det da ikke er muligt at få de tre kasser til at hænge sammen, sådan at besparelser – dem kan der godt være nogle af – er reelle besparelser og ikke overflytning af opgaver.